

คิด ๆ แล้วลูกก็ทำตัวเอง เพราะขนาดทั้งกำหนดลมหายใจเข้า-ออกแล้ว ยังมีค่าบริการกำกับก็ยังไม่วาย จิตแล่นไปคิดเรื่องโน้นเรื่องนี้ ลูกเลยต้องค่อย ๆ หัด เริ่มจาก ๑๐ นาทีก่อน แต่ลูกก็ต้องซื้อสัตย์กับตัวเองโดยใน ๑๐ นาทีนั้น ลูกก็จะท่องแต่ค่าบริการ...กำหนดลมหายใจเข้า หายใจออกอย่างเคร่งครัด มาหลัง ๆ ลูกก็สามารถภาวนาติดต่อกันได้ถึง ๕๐ นาที

แต่กระนั้นช่วงแรก ๆ เพราะความช่างสงสัยของลูก ลูกเคยถามท่านพ่อว่า “ทำไมลูกภาวนาแล้ว ลูกไม่เห็นสวรรค์ เห็นเทวดาฯ บ้างเลย ลูกเคยได้ยินว่าคนอื่น ๆ เขาว่าเขาเห็นกัน” จำได้เลยว่า ตอนนั้นท่านพ่อหัวเราะ และถามลูกว่า “อยากเห็นนักหรือ” ลูกก็บอกว่า “เปล่า” และท่านพ่อก็สอนว่า ไม่เห็นนะดีแล้ว เพราะจุดประสงค์ของการภาวนาก็คือ ทำให้จิตรวมเกิดความสงบ ซึ่งจะไปสู่การเกิดปัญญา ท่านพ่อบอกว่า ถ้าคนภาวนาแล้วเห็นรศ สวรรค์ เทวดา ภูตผี ก็อาจจะทำให้หลงเพลินติดไปกับสิ่งที่ตนเองเห็น ทำให้ไม่สามารถเข้าสู่ทางสงบได้

ปีต่อ ๆ มา ท่านพ่อให้ลูกเข้ามาอยู่ในวัด ลูกก็ไปอยู่ที่กุฏิและภาวนาตามที่ท่านพ่อสอน เป็นความรู้สึกส่วนตัวของลูกว่า ภาวนาที่วัดป่าบ้านตาดแล้ว จิตลุลูรวมเร็ว สงบเร็ว นิ่งเร็วกว่าภาวนาที่บ้านหรือโรงแรม คำสอนของท่านพ่อทุกคำลูกจดจำเสมอ คำสอนที่ลูกซาบซึ้งมากที่สุด คือ ท่านพ่อบอกว่า ทุกอย่างสำคัญที่ใจ ชีวิตนี้มีใจเป็นประธาน ถ้าใจเราดีแล้วทุกอย่างจะดีตาม ดังนั้นลูกจึงพยายามทำให้จิตอยู่เสมอ ทำให้สะอาดบริสุทธิ์ ไร้ตะกอน หรือความขุ่นข้องหมองใจ นอกจากนั้น ท่านพ่อบอกให้ลูกรู้จักการให้อภัยแก่คนที่ปฏิบัติต่อลูกไม่ดี ท่านพ่อบอกว่า ท่านอะไรก็ไม่ยิ่งใหญ่เท่าอภัยทาน

ท่านพ่อบอกให้ลูกเข้มแข็งดุจหินผา ไม่ให้อะไรมากระทบใจแล้วเป็นทุกข์ แต่ในขณะเดียวกัน ท่านพ่อก็สอนให้ลูกอ่อนโยนเหมือนต้นอ้อลู่ลมกับคนที่แวดล้อม ท่านพ่อบอกให้ลูกละโทสะ (ซึ่งแต่ก่อนลูกมีมาก) และให้รู้จักปล่อยวาง ท่านพ่อยังอธิบายอีกด้วยว่า การปล่อยวาง ไม่ใช่ปล่อยวางไปเลย ๆ โดยไม่พิจารณาความถูกต้อง ทุกอย่างต้องผ่านการพิจารณาก่อน ถ้าเราเป็นฝ่ายผิดก็ต้องปรับแก้ไขตนเองแล้วจึงปล่อยวาง ถ้าเราพิจารณาแล้วว่า สิ่งที่เราทำเป็นสิ่งที่ถูกก็ปล่อยวาง “สิ่งกระทบ” นั้นไปเลย การได้รับการอบรมช่วงนี้จากท่านพ่อ ส่งผลทำให้ลูกมีสุขภาพดีขึ้น โรคบางโรค เช่น โรคนอนไม่หลับก็หายไปเลย เพราะจิตลูกนิ่งสงบ ไม่ฟุ้งซ่านอย่างแต่ก่อน

สิ่งที่ท่านพ่อนำมาสอนลูกอีกเรื่อง คือเรื่องความกตัญญูรู้คุณต่อพ่อแม่ ท่านพ่อว่า “พ่อแม่เลี้ยงเรามายากลำบาก เราดี เราโอ้ใส่ดักพ่อแม่ ท่านก็ยังไม่เคยว่า คอยเช็ดคอยล้างให้ แล้วแค่พ่อแม่ตักเตือนจะมีปฏิกิริยาอะไรหนักหนา ไม่ได้ละ ถ้ากตัญญูไม่ได้ก็ไปเกิดเป็นลูกแมงป่องซะ”

ท่านพ่อย้ำสอนให้ลูกมีสติทุกขณะจิต เพราะท่านพ่อบอกว่า คนเราถ้าขาดสติแล้ว ก็จะทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควร นอกจากนั้น ท่านพ่อบอกว่า เวลาภาวนาก็ต้องใช้สติกำกับ เพื่อจะป้องกันการหลุดจากการกำหนดลมหายใจ และค่าบริการอีกด้วย

คำสอนของท่านพ่อลูกจดจำ และพยายามปฏิบัติตามอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ลูกของท่านพ่อในวันนี้ เป็นคนเข้มแข็งขึ้น มีความสุขขึ้น มีความอดทน อดกลั้น มีความสุขุม เยือกเย็น สามารถสู้กับโลกมนุษย์ที่มีแต่ความทุกข์ ความเศร้า การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ความอิจฉาริษยา ฯลฯ ได้อย่างไม่ทุกข์จนเกินไป ลูกเปลี่ยนไปเป็นคนละคนกับในอดีต ท่านพ่อเป็นผู้ชุบชีวิตให้ลูก ให้ลูกกลายเป็นคนที่ดีกว่าเดิมมากมายนัก

เรื่องที่ลูกกล่าวมาถึงช่วงนี้ เป็นเพียงเรื่องที่ท่านพ่อเมตตาบอก ทำให้ลูกในฐานะศิษย์คนหนึ่ง แต่พระคุณของท่านพ่อนั้นครอบคลุมไปถึงการที่ท่านพ่อเป็นห่วงประเทศชาติ ในปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยอยู่ในภาวะติดหนี้ติดสินเป็นอันมาก มองไปแล้ว ดูอนาคตของเมืองไทยจะมีดมน นักเศรษฐศาสตร์หลายท่านกล่าวว่า เมืองไทยคงต้องก้มหน้าก้มตาใช้น้ำมันไปหลายสิบปี

ตอนนั้นท่านพ่อก็มีความห่วงใยประเทศชาติและประชาชนคนไทย จึงได้จัดให้มีการทำผ้าป่าช่วยชาติ ซึ่งในการนี้ทำให้ท่านพ่อต้องเดินทางไปแทบทุกจังหวัดในประเทศไทย รับผิดชอบเงินและทองคำ ต้องเทศน์โปรดประชาชนและได้สอนว่า “ทองอยู่บนตัวญาติโยม ก็ยังไม่งามสง่าเท่ากับอยู่ในคลังหลวง” ตอนที่ท่านพ่อเริ่มโครงการผ้าป่าช่วยชาติ ท่านพ่อก็อายุ ๘๐ กว่าแล้ว แต่ท่านก็ยังปฏิบัติภารกิจในการทำผ้าป่าช่วยชาติ อย่างไม่รู้จักเหน็ดจักเหนื่อย ลูกเคยตามท่านพ่อไปในครั้งที่ท่านพ่อทำผ้าป่าช่วยชาติในภาคกลาง ลูกเองอายุยังน้อยกว่าท่านพ่อบ้าง ก็ยังรู้สึกเหนื่อย

แต่ท่านพ่อยังคงนั่งเทศน์อบรมประชาชนทีละ ๔๕ นาทีเป็นอย่างน้อย และอย่างมากก็ชั่วโมงครึ่ง ท่านพ่อทำเช่นนี้ไปทุก ๆ ภาค ทำให้ได้ทองเข้าคลังหลวงถึง ๑๒ ตัน (ก่อนที่จะอาพาธหนัก แต่ดูจากการบริจาคทองคำถวายท่านพ่อเพื่อนำเข้าคลังหลวง ตอนท่านพ่อละสังขาร น่าจะได้ทองคำเข้าคลังหลวงรวมทั้งหมด ๑๓ ตัน) และหนี้สินที่เป็นเงินสกุล Dollar ก็รับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา และนำไปใช้หนี้เรียบร้อย เท่ากับประเทศไทยได้เป็นไทแก่ตัว และทำให้คนไทยทุกคนมีศักดิ์ศรีขึ้นมา

ท่านพ่อไม่เคยคิดถึงตัวเองเลย ไม่เคยหวังอยากได้อะไรคืนนี้ เงินบริจาคที่ญาติโยมบริจาคก็นำไปช่วยคน เช่น นำอาหารไปให้หมู่บ้านที่ขาดแคลน ยากจน และได้สร้างโรงพยาบาลอีกด้วย ท่านพ่อบอกว่าวัดนี้ (วัดป่าบ้านตาด) อยู่อย่างพอเพียง ไม่ต้องการความหรูหราหรือฟุ้งเฟ้อ ทุกอย่างท่านพ่อทำเพื่อความกินดีอยู่ดีของประชาชนจริง ๆ ความจริงท่านพ่อไม่ได้สงเคราะห์เฉพาะคนไทย คนในประเทศเพื่อนบ้านก็ได้ช่วยเหลือมาตลอด และที่สำคัญท่านพ่อทำทุก ๆ อย่างแบบปิดทองหลังพระอย่างแท้จริง

แม่ ณ วันนี้ ท่านพ่อได้ละสังขารไปแล้ว แต่ท่านพ่อจะสถิตอยู่ในดวงใจของลูก และดวงใจของคนไทยทั่วประเทศ และลูกเชื่อว่าเมตตาบารมีของท่านพ่อจะคุ้มครองลูก คุ้มครองปวงประชาชนคนไทยตลอด จนคุ้มครองประเทศไทยให้มั่นคง และมีความร่มเย็นเป็นสุข

สำหรับลูก ลูกให้สัญญากับท่านพ่อว่า จะนำคำสั่งสอนของท่านพ่อที่จารึกอยู่ในใจของลูกมาปฏิบัติ เพื่อให้ลูกเข้าสู่ทางสว่างอย่างแท้จริง

“... คือ ความเย็น ชื่นฉ่ำ ของสายน้ำ

คือ ร่มเงา ลีกล้ำ ของพฤษภา

คือ ความสงบ แน่วแน่ ของวิญญาณ

คือ ดวงแก้ว ล้ำค่า อยู่กลางใจ”

ท่านพ่อจะอยู่ในดวงใจของลูกชั่วกาลนาน

กราบเท้าท่านพ่อด้วยความระลึกถึงและเทิดทูนอย่างที่สุด

จุฬาภรณ์ (ลูกของท่านพ่อ)

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=620894574649535&id=123204507763834